

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά ΧΡΟΝΙΚά

εκλογές
στο ΤΕΙ Αθήνας

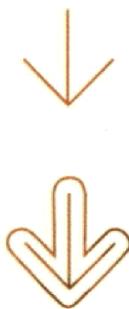
The Domesday Book ή το εθνικό
κτηματολόγιο στη Μεσαιωνική Αγγλία

Ευφυή συστήματα
και ψηφιακή εικόνα

ΤΕΥΧΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
ΜΑΪΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ
2008

13

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Ελένη Βαβουράκη Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ευαγγελία Πρωτόπαπα
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δημήτριος Βάττης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Νικήτας Χιωτίνης
Διευθυντής ΣΔΟ	Γεώργιος Πολυχρονόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Ιωάννης Τσάκνης
Γενική Γραμματέας	Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκνης
Μέλη ΕΕ&Ε	Ευαγγελία Πρωτόπαπα Γεώργιος Παναγιάρης Δήμος Τριάντης Γεώργιος Γιαννακόπουλος Πέτρος Πουλμέντης
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

1	ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ	4
2	ΘΕΣΜΙΚΑ	6
		7
3	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	9
4	ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ - ΟΜΙΛΙΕΣ	12
		14
5	ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ	18
		21
		26
		29
		32
		38
6	ΑΦΙΕΡΩΜΑ	41
7	ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ	45
		48
8	ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ	52
		62
		64
		69
9	ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ	75
10	ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ	80
11	ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ	84

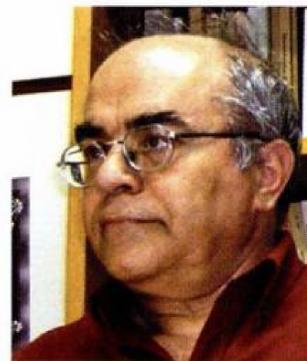

5

ΑΡΘΡΑ ΑΠΟΨΕΙΣ

- **Α. Καμμάς**
The Domesday Book ή
το εθνικό κτηματολόγιο στη Μεσαιωνική Αγγλία
- **Στ. Φραγκόπουλος**
Ο φιλόσοφος Επίκουρος
- **Ε. Αλεξανδρή**
Υφάνσιμες ύλες και υφάσματα
στην Ευρώπη του 1500 - 1600
- **Δ. Χανιώτης**
Μεταβολικό σύνδρομο
- **Ν. Χιωτίνης**
Η τέχνη, η φυσική και η εικόνα του κόσμου

- **Στ. Φραγκόπουλος**
Ημέρα των bloggers και των blogs

Φιλόσοφος Επίκουρος

του Στ. Φραγκόπουλου*

Ο φιλόσοφος Επίκουρος που γεννήθηκε στη Σάμο, γιος του Αθηναίου Νεοκλή, ήταν ιδρυτής της **Σχολής των Επικουρείων** στην Αθήνα. Σε ηλικία 14 ετών άκουσε μαθήματα από τον πλατωνιστή Πάμφιλο. Για τη φιλοσοφική του εξέλιξη έπαιξε ρόλο η σπουδή του (327-324) με δάσκαλο τον Ναυσιφάνη, ο οποίος του δίδαξε την Ατομιστική του Δημόκριτου και τη θεωρία της ηδονής της Κυρηναϊκής Σχολής. Αργότερα ο ίδιος έλεγε ότι όλα όσα ήξερε τα έμαθε μόνος του, γιατί οι δάσκαλοι δεν μπορούσαν να του εξηγήσουν, τί υπήρχε πριν από το χάος, από το οποίο προέκυψε η ζωή.

Στα έτη 323-321 ο Επίκουρος ήταν στρατιώτης στην Αθήνα. Το 323 πέθανε ο Μεγαλέξανδρος στη Βαβυλώνα, με αποτέλεσμα το 322 να ξεσηκωθούν οι Αθηναίοι ενάντια στους Μακεδόνες. Ταυτόχρονα ο Αριστοτέλης, φοβούμενος λιντσάρισμα, εγκατέλειψε το «Λύκειο», τη Σχολή που είχε στην Αθήνα και διέφυγε στη Χαλκίδα όπου, μετά από λίγο καιρό, πέθανε. Η προσπάθεια των Αθηναίων για απεξάρτηση από τους Μακεδόνες κατέληξε σε ήττα, οπότε ο πατέρας του Επίκουρου εξεδιώχθη με άλλους Αθηναίους από τη Σάμο και κατέφυγε στον ιωνικό Κολοφώνα. Εκεί εγκαταστάθηκε και ο Επίκουρος, όπου εμβάθυνε σε φιλοσοφικά προβλήματα, στη συνέχεια δίδαξε δε στη Μυτιλήνη και στη Λάμψακο (Ελλάσποντος).

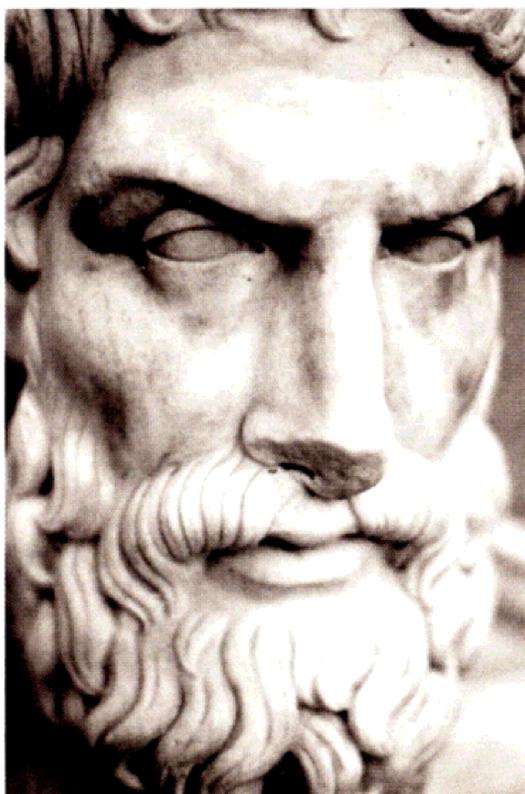
Αρκετοί φίλοι και μαθητές από τη Μυτιλήνη

και τη Λάμψακο ακολούθησαν τον Επίκουρο στην Αθήνα, όταν αυτός ίδρυσε τη **σχολή του «Κήπου»**, κάπου στο σημερινό Βοτανικό, μεταξύ Διπύλου και Ακαδημίας. Περίπου την ίδια εποχή ίδρυσε σχολή στην «Ποικίλη Στοά» και ο Ζήνων ο Κιτιεύς. Η επικούρεια Σχολή του «Κήπου» καλλιεργούσε φιλοσοφικό ανταγωνισμό με τους ακαδημαϊκούς (πλατωνικούς) και τους περιπατητικούς (αριστοτελικούς). Στον «Κήπο» δίδαξε ο Επίκουρος περίπου 40 χρόνια.

Οι επικούρειοι είχαν φυσιοκρατικές αντιλήψεις καιμίλαγαν ενάντια στις δεισιδαιμονίες, τη μαντική, τα θρησκευτικά ιερατεία και τους δημοκόπους πολιτευτές, προκαλώντας έτσι την αντιπάθεια των κατεστημένων ολιγαρχικών κύκλων. Τα κυριότερα έργα του ίδιου του Επίκουρου γέμιζαν περί τους 300 παπύρους, έχουν όμως διασωθεί ελάχιστα, γιατί τα περισσότερα καταστράφηκαν κατά τις συστηματικές πυρπολήσεις βιβλιοθηκών από τον 4^ο αιώνα μ.Χ. και μετά.

Στην επικούρεια διδασκαλία διαιρείται η φιλοσοφία, η οποία θεωρείται «φάρμακο της ψυχής», σε τρεις τομείς, τη φυσική, τη λογική και την ηθική. Υπέρτατο αγαθό κατά τον Επίκουρο είναι η ευχαρίστηση στη ζωή, για την απόλαυση της οποίας πρέπει να επιστρατεύονται όλες οι προσπάθειες του ανθρώπου. **Η επικούρεια ευχαρίστηση (ηδονή)** αφορούσε όλες τις ψυχικές απολαύσεις, την καλλιέργεια του πνεύματος και την άσκηση της αρετής, χωρίς

*Ο κ. Στ. Φραγκόπουλος είναι καθηγητής στο Τμήμα Ηλεκτρονικής

έπαρση και αυτοπροβολή. Σε επιστολή του προς τον Μενοικέα ο Επίκουρος γράφει:

«Όταν λέμε ότι σκοπός είναι η ηδονή, δεν εννοούμε τις ηδονές του ασώτου και αυτές που βρίσκονται μέσα στις απολαύσεις, όπως νομίζουν μερικοί που το αγνοούν και δεν το παραδέχονται ή είναι κακώς πληροφορημένοι. Αλλά εννοούμε να μην πονάει το σώμα και να μην τaráσσει η ψυχή.»

Οι ιδανικές καταστάσεις για τον άνθρωπο είναι, αρνητικά μεν η αταραξία, η αφοβία και η απονία και θετικά, η ευθυμία, η χαρά, η ευφροσύνη και η απαλλαγή από το φόβο του θανάτου. Κύρια προσπάθεια του ανθρώπου πρέπει να είναι η απολύτρωση από τον πόνο, η οποία εξασφαλίζει μία παθητική ηδονή. Η φιλοσοφία του Επικούρου για τον τρόπο διαβίωσης των ανθρώπων συμπυκνώνεται στο «**λάθε βιώσας**» (= να ζεις απαρατήρητος, να μην επιδιώκεις την προβολή). Στην ίδια επιστολή του προς Μενοικέα γράφει ο Επίκουρος:

«Το πιο φρικτό από τα κακά, **ο θάνατος**, δεν είναι τίποτα για μας (τους επικούρειους), επειδή όταν υπάρχουμε εμείς, αυτός δεν υπάρχει, και όταν επέλθει ο θάνατος, τότε δεν υπάρχουμε εμείς.»

Για το δίλημμα πεπερασμένη - αιώνια ζωή που εισάγουν τεχνητά οι θρησκείες ώστε να προσφέρουν υπηρεσίες με διάφορες αυθαίρετες κατασκευές περί αιωνιότητας της ζωής, έγραφε: «Η σωστή γνώση πως ο θάνατος δεν είναι τίποτα για μας, κάνει απολαυστική τη θνητότητα της ζωής, όχι επειδή της προσθέτει άπειρο χρόνο, αλλά επειδή την απαλλάσσει από τον πόθο της αθανασίας.»

Ενώ ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης θεωρούσαν τα ουράνια σώματα θείκες μονάδες με αυτοτελή βούληση, τα οποία παρακολουθούσαν τους ανθρώπους, ο Επίκουρος γράφει ότι αυτά τα σώματα πήραν από την αρχή, μαζί με το σφαιρικό τους σχήμα, την αναγκαιότητα και περιοδικότητα των κινήσεών τους και δεν πρόκειται για μακάριες και άφθαρτες οντότητες.

Η αξία της γνώσης, υποστηρίζει ο Επίκουρος, αντίθετα με τον Αριστοτέλη, μετριέται με τη χρησιμότητά της. Η γνώση πρέπει να βοηθάει για να εκλείψουν οι δεισιδαιμονίες και οι πλάνες και για να κατακτήσει ο άνθρωπος το ανώτερο αγαθό που είναι η ψυχική γαλήνη. Δεν υπάρχει και δεν χρειαζόμαστε γνώση που δεν έχει σχέση με τη ζωή, που δεν μεγαλώνει την ευτυχία μας, που δεν μειώνει τον πόνο μας - επικούρειες αντιλήψεις που επικράτησαν οριστικά από την Αναγέννηση και εντεύθεν.

Ηδονή είναι
να μην πονάει το σώμα και
να μην τaráσσει η ψυχή.

Επίκουρος

Επίσης αντίθετα με τον Αριστοτέλη, ο Επίκουρος θεωρεί τις γυναίκες ισότιμες στην κοινωνική ζωή με τους άνδρες και τις δέχεται ως μαθήτριες στη Σχολή. Εξ ίσου ισότιμη ανθρώπινη αντιμετώπιση αξίζουν οι δούλοι, οι οποίοι μπορούσαν να παρακολουθούν μαθήματα στον Κήπο και να αναδειχθούν σε φιλοσόφους. Το όνομα ενός εξ

αυτών, Μυς, διασώθηκε σε μας από τον ιστορικό Λαέρτιο. Για τις γυναίκες έγραψε ο Επίκουρος: «Η γυναίκα σου να σε σέβεται πρέπει και όχι να σε φοβάται, διότι δεν την πήρες για υπηρέτρια, αλλά για σύντροφο στη ζωή.»

Μια σύγκριση αυτών των αντιλήψεων με αντίστοιχες μεταγενέστερες που επικράτησαν στον ελληνόφωνο χώρο, δείχνει ποια ανατολίτικη

«Η σωστή γνώση πως ο θάνατος δεν είναι τίποτα για μας, κάνει απολαυστική τη θνητότητα της ζωής, όχι επειδή της προσθέτει άπειρο χρόνο, αλλά επειδή την απαλλάσσει από τον πόθο της αθανασίας.»

Επίκουρος

οπλισμοδωρομικόηη επεβλήθη στον Ελληνισμό με τις μεσανατολικές δοξασίες.

Μέσα σε ένα περιβάλλον πολεμικών και πολιτικών ανακατατάξεων των ελληνιστικών κρατών, όπου τίθενται ερωτήματα για ανεξαρτησία (από τους Μακεδόνες) και αυτονομία των πόλεων, οι Επικούρειοι έχουν σαφή άποψη για το θέμα των πατρίδων, όχι με την ιδιοκτησιακή έννοια που δημιουργούν στους ανθρώπους, μέχρι των ημερών μας, οι κυβερνήτες για λόγους διατήρησης της εξουσίας και διακίνησης εξοπλισμών, αλλά με την έννοια του ενιαίου περιβάλλοντος, της κοινής πατρίδας και της αδελφότητας επί Γης. Έγραψε ο επικούρειος Διογένης Οινοανδέας (2ος αιώνα π.Χ.):

«Με το κάθε κομμάτισμα της γης βέβαια άλλη είναι η πατρίδα για τον καθένα. Αλλά εάν δούμε όλη την επιφάνεια αυτού του κόσμου, τότε μία είναι η πατρίδα όλων μας, όλη η Γη, και μία η κατοικία μας, όλος ο κόσμος.»

Αντιλήψεις, οι οποίες επανέρχονται τον 21ο αιώνα ως νέες σοφίες, μπροστά στα πολλαπλά

προβλήματα που προέκυψαν, είτε από τις φυσικές αλλαγές, είτε από τις δραστηριότητες του ανθρώπου, π.χ. επιβάρυνση περιβάλλοντος, πυρηνικά όπλα, διατροφικά προβλήματα, ενεργειακή ανεπάρκεια, αμάθεια και οπισθοδρομικότητα κ.ά.

Οι θεοί, κατά την επικούρεια αντίληψη, δεν ανακατεύονται στα ανθρώπινα, δεν κάνουν χάρες και δεν δέχονται δώρα. Αν έκαναν δε πράγματι οι θεοί όσα τους ζητούσαν οι άνθρωποι, θα εξαφανίζοταν η ανθρωπότητα, γιατί όλοι επιζητούν και εύχονται το κακό των άλλων... Για κάθε στιγμή και κάθε δυσκολία της ανθρώπινης ζωής, οι επικούρειοι φιλόσοφοι είχαν διατυπώσει ως πνευματικό βοήθημα την τετραφάρμακον, τέσσερις φράσεις για συνεχή χρήση:

«Δεν μας φοβίζει ο θεός, δεν μας ανησυχεί ο θάνατος, εύκολα αποκτιέται το Καλό, εύκολα υποφέρεται το Κακό.»

Αυτό δηλώνει ότι, πέρα από τις φυσικές δυνάμεις και τους νόμους του σύμπαντος,

- δεν υπάρχουν θεοί τιμωροί και μπαμπούλες, όπως επαναλαμβάνουν καταπιεστικά οι θρησκείες, οπότε και δεν χρειάζεται κάποιος να ζει με το φόβο τους
- δεν μας ανησυχεί ο θάνατος που δεν μας αφορά, εφόσον εμείς δεν υπάρχουμε πια
- το καλό που χρειάζεται για να ζήσει κάποιος, σύμφωνα με τις πνευματικές, ψυχικές και σωματικές ανάγκες του, αποκτάται για έναν ολιγαρχικό άνθρωπο εύκολα και τέλος,
- με την επικούρεια αταραξία αντιμετωπίζεται κάθε κακό, κάθε δυσάρεστη κατάσταση και κάθε φόβος.

Ένας σημαντικός τομέας που απασχόλησε εντατικά τον Επίκουρο, από τον οποίο έχουμε όμως λίγες πληροφορίες, είναι η φυσική του φιλοσοφία. Η επιρροή του ατομισμού του Λεύκιππου και του Δημόκριτου είναι παραπάνω από εμφανής στο έργο του Επίκουρου. Ο μεγάλος αυτός φιλόσοφος έγραψε, μεταξύ άλλων, και ένα τεράστιο συναφές σύγγραμμα, «Περί Φύσεως»,

το οποίο είχε έκταση 37 τόμων. Τα λίγα αποσπάσματα που έχουν διασωθεί από αυτό το έργο, είναι κυρίως κείμενα του Λουκρήτιου και του Διογένη Οινοανδέα, αλλά και λίγα του ίδιου του Επίκουρου.

Μερικές από τις βασικές αρχές της φυσικής φιλοσοφίας του Επίκουρου

- Τίποτα δεν δημιουργείται ποτέ από το τίποτα.
- Ο κόσμος δεν δημιουργήθηκε από θεία παρέμβαση.
- Ακόμα και αν υπάρχουν θεοί, αυτοί δεν επιδρούν στο φυσικό κόσμο.
- Η ύλη δεν καταστρέφεται σε τίποτα.
- Πρωταρχικά στοιχεία της ύλης δεν είναι τα αριστοτελικά στοιχεία πυρ, αήρ, γη και ύδωρ, αλλά μικρά αδιαίρετα άφθαρτα σωματίδια (άτμητα σωματίδια = άτομα).
- Τίποτα δεν μπορεί να γίνει αισθητό αν δεν έχει υλική υπόσταση. Τίποτα δεν υπάρχει εκτός από τα άτομα και το κενό ανάμεσά τους.
- Όλα τα σώματα, είτε είναι άτομα, είτε προέρχονται από ένωση ατόμων.
- Το σύμπαν είναι αχανές. Δεν βρισκόμαστε στο κέντρο του σύμπαντος, αλλά είμαστε ένας από τους αναρίθμητους κόσμους του σύμπαντος.
- Τα άτομα βρίσκονται σε διαρκή κίνηση μέσα στο κενό. Μπορούν να συνεχίσουν σε ευθεία, να συγκρουστούν, να αλλάξουν κατεύθυνση, να ενωθούν με άλλα άτομα στη δημιουργία σύνθετων σωμάτων.
- Οι κόσμοι και τα έμβια όντα δημιουργούνται από τυχαία γεγονότα λόγω της χαοτικής κίνησης των ατόμων.
- Αυτό που αποκαλούμε «ψυχή» είναι σωματική οντότητα με υλικά χαρακτηριστικά και δεν συνεχίζει να υπάρχει μετά τον θάνατο.
- Η αίσθηση είναι αξιόπιστη, διότι δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κάτι άλλο πιο αξιόπιστο από αυτήν.

Σήμερα γνωρίζουμε ότι αυτές οι απόψεις, τις οποίες είχε προσεγγίσει διαισθητικά ο Επίκουρος, δεν απέχουν σημαντικά από τα επιστημονικά ευρήματα και τη σημερινή γνώση μας για τα ουράνια σώματα και τη φύση γενικότερα. Δεν είχε, λοιπόν, άδικο ο **Νίτσε** που διαπίστωνε στα τέλη του 19ου αιώνα ότι: **«Η επιστήμη έχει βαλθεί να επιβεβαιώσει τον Επίκουρο!»**

Είναι πασιφανές, πόσο αρνητική ήταν για την πρόοδο της ανθρωπότητας η αποσιώπηση αυτού του μεγάλου διανοητή κατά την ύστερη Αρχαιότητα και το Μεσαίωνα. Μπορούμε δε εύκολα να σκεφτούμε, πόσο θα είχαν προωθηθεί η επιστήμη, η τεχνολογία και γενικότερα ο (ελληνικός) πολιτισμός, αν είχε εξελιχθεί ομαλά η επιστήμη των ελληνορωμαϊκών και ελληνιστικών χρόνων και δεν είχε παρεμβληθεί ο οπισθοδρομικός Μεσαίωνας με την υποστήριξη της εισροής στις πολιτισμένες κοινωνίες βαρβάρων από Βορρά και Ανατολή και της άνωθεν επιβολής σκοτεινών δεσποτικών και θεόπληκτων αντιλήψεων.

Από τα προηγούμενα είναι επίσης κατανοητό, γιατί οι πλατωνιστές και αριστοτελιστές απεχθάνονταν αυτόν τον μεγάλο φιλόσοφο, τους μαθητές του και τη φιλοσοφία τους και γιατί συνεχίζεται αυτή η εχθρότητα μέχρι των ημερών μας από όλους τους ελιτίστικους μηχανισμούς. Περίπου 300 χρόνια μετά την εποχή του Επίκουρου, γράφει ο Πλούταρχος (~50 - 125 μ.Χ.) ότι ο ιδρυτής της Σχολής του «Κήπου» προσπάθησε να ανατρέψει τους «θεσμούς της πόλης» και ότι θεωρούσε τον εαυτό του «σοφότερο από τον Πλάτωνα» - έγκλημα καθοσιώσεως για τους ολιγαρχικούς. Γι' αυτές λοιπόν τις αντιλήψεις έπρεπε, σύμφωνα με τον Πλούταρχο που είχε ο ίδιος ολιγαρχικές προτιμήσεις, να μαστιγωθούν όλοι οι επικούρειοι, όχι με το απλό μαστίγιο αλλά με το αστραγυτό! Αυτή η εκδήλωση αντιπάθειας και εκδικητικότητας δείχνει, πόση επιρροή πρέπει να είχαν ακόμα κατά το 2^ο μ.Χ. αιώνα στην κοινωνία της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας οι

«Η επιστήμη έχει βαλθεί να επιβεβαιώσει τον Επίκουρο!»

Νίτσε

επικούρειοι φιλόσοφοι.

Ο Επίκουρος δεν έτυχε μέχρι σήμερα, λόγω των δημοκρατικών και φυσιοκρατικών του αντιλήψεων, οποιασδήποτε προβολής μέσα από τα σύγχρονα εκπαιδευτικά συστήματα, τα οποία κατά κύριο λόγο στηρίζουν ακόμα ολιγαρχικές και

θεοκρατικές αντιλήψεις. Μόλις τα τελευταία χρόνια παρουσιάζεται στα ελληνικά σχολικά βιβλία δειλά η βιογραφία του Επίκουρου και αναπτύσσεται η φιλοσοφία του. Μερικοί σύγχρονοι δυσφημιστές εξηγούν δε, κάνοντας μεταφραστικά άλματα, ότι το λάθε βιώσας (= να ζεις απαραίτητος) του σπουδαίου αυτού φιλοσόφου σημαίνει πως κάποιος ζει λαθραία, σε βάρος των άλλων - ένα ακόμα δείγμα της διαχρονικής οπισθοδρομικής αθλιότητας που υποστηρίζεται κατά κανόνα από μηχανισμούς προπαγάνδας, θεσμοποιημένους και άτυπους. ☑

www.diames.teiath.gr

Το Γραφείο Διαμεσολάβησης

Τον Μάρτιο του 2008, εκπρόσωποι της Γενικής Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας (ο κ. **Γέρος** στο φυσικό αντικείμενο και ο κ. **Μαράκης** στο οικονομικό αντικείμενο), έκαναν τον καθιερωμένο **έλεγχο του Γραφείου Διαμεσολάβησης (ΓΔΜ) του ΤΕΙ-Αθήνας. Ο έλεγχος ολοκληρώθηκε χαρακτηρίζοντας επιτυχείς όλες τις προσπάθειες του ΓΔΜ.**

Βασική επιδίωξη του ΓΔΜ για το μέλλον, είναι να γίνει περισσότερο αισθητή η παρουσία του στον χώρο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων αλλά και στις βιομηχανίες και τις βιοτεχνίες προκειμένου να επιτευχθεί κάποια συνεργασία για την αξιοποίηση των υπηρεσιών του.

Στα πλαίσια αυτής της προσπάθειας, τα στελέχη του ΓΔΜ επισκέφθηκαν πλήθος εταιρειών τόσο στην Αθήνα όσο και στην Δυτική Αττική (κυρίως στον Ασπρόπυργο και την Ελευσίνα), καθώς επίσης το

Δημαρχείο της Μαγούλας και της Μάνδρας.

Εκτός των παραπάνω, εκπρόσωποι του ΓΔΜ παραβρέθηκαν σε **2 ημερίδες**, που έγιναν στις 9 Μαΐου με θέμα «**Η περιφέρεια στο επίκεντρο της ανάπτυξης**» και στις 14 Μαΐου με θέμα «**Πρόσκληση σε ημερίδα ενημέρωσης δυνητικών δικαιούχων του ΕΠΑΝ II για την διαχειριστική επάρκεια**».

Κύριος σκοπός και των δύο ημερίδων ήταν να ενημερώσουν τους ενδιαφερομένους για θέματα οικονομικής ανάπτυξης το διάστημα 2007-2013 αλλά και για τις δυνατότητες επένδυσης ανάλογα με τον κλάδο της κάθε επιχείρησης ή του κάθε οργανισμού.

Υπενθυμίζουμε ότι στη βάση δεδομένων του ΓΔΜ είναι καταχωρημένες 1750 εταιρείες, ενώ οι περισσότερες από τις δράσεις του βρίσκονται αναρτημένες στην ηλεκτρονική διεύθυνση

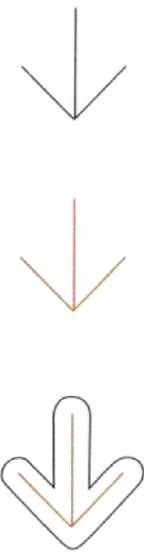
<http://diames.teiath.gr>. ☑

Τα “Τεχνολογικά Χρονικά”
εύχονται
στους αναγνώστες τους

Καλό καλοκαίρι!

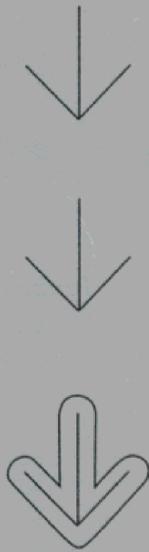

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174,
Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

Αγ. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr // <http://www.teiath.gr>

